

маржинальний, чистий, економічний, бухгалтерський та інші, а також способів їх виміру, які, на наш погляд, вимагають детального вивчення.

В умовах ринкової економіки особливості прибутку знаходять свій практичний вираз у функціях, що виконуються прибутком. Головні функції прибутку виражаються в тому, що він слугує ресурсом державного бюджету і джерелом розвитку підприємства, поєднуючи, таким чином, інтереси держави, підприємства, найманих робітників та власників. До основних функцій прибутку відносять регулююче-розподільну, оціночну та стимулюючу [2].

Таким чином, можна стверджувати про велику суспільну значимість прибутку, що визначає його роль у розвитку економіки на макро- та мікрорівнях. Проте, щоб прибуток міг виявляти свою роль, його розміри та якісні характеристики повинні відповідати вимогам ринкової економіки. Це понукає підприємства не тільки підтримувати обсяги виробництва й реалізації товарів та послуг на відповідному рівні, але й чітко уявляти кон'юнктуру ринку, на якому відбувається реалізація, та впроваджувати заходи щодо підтримки своєї конкурентоспроможності.

Література.

1. Рудницька О.М. Шляхи вдосконалення напрямів використання прибутку підприємства / О.М. Рудницька, О.В. Коржова // Науковий вісник НЛТУ України. – Львів: НЛТУ України. – 2011. – Вип. 21.9. – С. 260-265.
2. Ставерська Т.О. Прибуток як провідна економічна категорія // Problems of social and economic development of business: Collective monograph. Vol. 1 – Publishing house «BREEZE», Montreal, Canada, 2014. – С. 345-351
3. Білик Т.О. Фінансові результати діяльності малих підприємств: оцінка і прогнозування: автореф. дис. канд. екон. наук: 08.00.08 / Т.О. Білик ; Акад. фін. упр., Н.-д. фін. ін-т. – К., 2009. – 19 с.

ПРОМИСЛОВО - ТРАНСПОРТНИЙ КОМПЛЕКС, ОСНОВА ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНУ

Глазкова А. С., аспірант

*Науковий керівник: Дикань В. Л., д.е.н. професор
Український державний університет залізничного транспорту*

Ринкова економіка являє собою результат тривалого історичного розвитку, котра пропонує формування відповідної структури, комплексу, умов співпраці різних галузей, пошук більш простого шляху виходу на світовий ринок, потребує глибокого вивчення макропоказників галузей та їх взаємодії.

Багато проблем таких як, спад виробництва, інфляція, нестійкість гривні, криза платоспроможності підприємств, технічна відсталість, все це негативно впливає на взаємодію промислової та транспортної галузей та потребує проведення відповідної роботи у цьому напрямку.

Науковці і практики вважають, що промисловий комплекс - це нібито процес, що передбачає всебічний розвиток усіх галузей, оптимальність

галузевої і територіальної структур виробництва, широкий розвиток внутрішньо галузевих і міжгалузевих зв'язків та пропорцій, ефективний і швидкий розвиток продуктивних сил з метою максимального підвищення ефективності суспільної праці.

Розвиваючи наукову концепцію визначення промислового комплексу, економісти завжди звертали особливу увагу на те, що комплексність передбачає насамперед виробничі зв'язки між галузями і підприємствами. Відомо, що є дві головні групи виробничих зв'язків у промисловому секторі: виробничо-технологічні і виробничо-економічні. Вони можуть мати "вертикальний" характер, охоплювати послідовно всі етапи переробки сировини і напівфабрикатів аж до одержання готової продукції (наприклад, видобуток нафти, її переробка на паливні продукти і хімічна переробка органічних продуктів у мономери - сировину для хімії органічного синтезу). Розвиваються також взаємозв'язки між гілками "вертикальних" рядів виробництв (наприклад, видобуток кухонної солі - виробництво соди і хлору; видобуток і переробка природного газу - виробництво хлорорганічних сполук).

Але продукцію, напівфабрикати треба транспортувати, так ось вплив транспортного чинника залежить від рівня розвитку транспортної системи. Чим розвиненіша транспортна мережа, чим більше функціонує ефективних транспортних засобів, тим сприятливіше транспортне положення будь-якого об'єкта території (міста, промислового підприємства). Недостатній розвиток транспортної системи обмежує можливості формування і розвитку господарств на окремих територіях.

Транспортний чинник певною мірою визначає галузеву і територіальну структуру промислового комплексу. Це пов'язано з тим, що на будь-яке перевезення сировини, матеріалів чи готової продукції витрачається якась кількість праці. Внаслідок цього зростає, а іноді досить істотно, вартість продукції, що перевозиться. Тому найдоцільніше розміщувати господарські об'єкти там, де найменші транспортні витрати.

Транспорт – одна з найважливіших галузей матеріального виробництва, що забезпечує потреби господарства й населення в усіх видах перевезень. Транспорт має такі особливості: наслідком роботи транспорту є не новий а певний корисний ефект, що полягає в переміщенні вантажів і людей; на транспорті використовується не сировина, а лише засоби виробництва й допоміжні матеріали; своєю діяльністю транспорт продовжує виробничий процес промисловості й сільського господарства у сфері обігу. Для нього характерні лінійне розміщення та універсальність виробничих зв'язків з іншими галузями господарства.

Тому, є необхідність поєднання понять промислового та транспортного комплексів в єдине поняття промислово - транспортний комплекс, який є поєднанням підприємств та установ, для яких метою є підвищення економічної ефективності за рахунок значної стабільності взаємних зв'язків (у тому числі інформаційних) і ритмічності виробничого процесу, скорочення всіх видів витрат; раціонального використання всіх видів ресурсів та сприятливих умов маневрування ними.

Література.

1. Амоша О.И. Промышленная политика Украины: концептуальные ориентиры на среднесрочную перспективу / О.И. Амоша, В.П. Виневський, Л.О. Збараська// Економіка промисловості. - 2009.-№ 13.- С.4-13
2. Економіка України: стратегія і політика довгострокового розвитку / За ред. В.М. Геєця. - К.: Ін-т екон. прогнозув.; Фенікс,2003.-1008с.
3. Дикань В.Л. Сутнісні аспекти конкурентоспроможності національної економіки / В.Л. Дикань, О.Г. Кірдіна// Вісник економіки транспорту і промисловості.-2009.-№28.-С.5-11
4. Юсупова Т.М. Дослідження проблем вітчизняної промисловості в контексті пошуку шляхів відродження її економічного потенціалу / Т.М. Юсупова // Вісник економіки транспорту і промисловості. - 2013. - № 43. - С. 107-110.
5. Поддубный И.О. Теория конкурентоспособности: современное состояние и предметно-методологические аспекты развития/ И. Поддубный, Л. Поддубная//Экономика Украины.-№8.-2007.-С.52-60.
6. Стратегия инновационного развития Украины на 2010–2020 годы в условиях глобализационных вызовов. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://kno.rada.gov.ua/komosviti/control/uk/doccatalog/list?currDir=48718>.

**КРАУДФАНДИНГ КАК ИННОВАЦИОННЫЙ ПУТЬ
ПРИВЛЕЧЕНИЯ СРЕДСТВ ДЛЯ ФИНАНСИРОВАНИЯ БИЗНЕСА**

*Гордиенко Е. А., студентка, Кобзарева А. Ю., студентка
Научный руководитель: Шевченко И. Ю., к.э.н., доцент
Харьковский национальный автомобильно-дорожный университет*

На сегодняшний день мировая практика хозяйствования насчитывает множество различных способов финансирования бизнеса, начиная от самофинансирования и заканчивая кредитованием с привлечением значительных сумм заемных средств. Поэтому в современных условиях необходимость постоянного финансирования бизнеса заставляет субъектов хозяйствования активно конкурировать за благосклонность инвесторов, используя при этом нетрадиционные пути привлечения средств.

Одним из наиболее перспективных путей привлечения средств для финансирования бизнеса в последние годы стал краудфандинг.

Краудфандинг (народное финансирование, от англ. crowd funding, crowd – «толпа», funding – «финансирование») – это коллективное сотрудничество людей, которые добровольно объединяют свои деньги вместе, как правило, через Интернет, чтобы поддержать усилия других людей или организаций [1].

Именно этот вид коллективной финансовой помощи стал ведущим в странах Западной Европы и Северной Америки, что в значительной мере поспособствовало их стремительному социально-экономическому развитию.

Таким образом, целью данного исследования является изучение краудфандинга как инновационного пути привлечения средств для финансирования бизнеса и определение перспектив его развития в Украине.